

BIBLIJOS SKAITINIAI IR KOMENTARAI KIEKVIENAI SAVAITĖS DIENAI

2 Kor 5, 14-20:

¹⁴ Kristaus meilė valdo mus, įsitikinusių, kad jei vienas mirė už visus, tai ir visi yra mirę. ¹⁵ Jis yra miręs už visus, kad gyvieji nebe sau gyventų, bet tam, kuris už juos numirė ir buvo prikeltas.

¹⁶ Todėl nuo šiol mes nebenorime nė vieno pažinti kūno požiūriu. Jei mes ir buvome pažinę Kristų kūno požiūriu, tai dabar mes taip jo nebepažįstame.

¹⁷ Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja. ¹⁸ O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikino su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnystę.

¹⁹ Juk tai Dievas Kristuje sutaikino su savimi pasaulį, nebeįskaito žmonėms nusikaltimų ir patikėjo mums sutaikinimo žinią. ²⁰ Taigi Kristaus vietoj einame pasiuntinių pareigas, tarsi pats Dievas ragintų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikinkite su Dievu!“

1 diena: Vienas mirė už visus (2 Kor 5, 14).

¹⁴ Kristaus meilė valdo mus, įsitikinusių, kad jei vienas mirė už visus, tai ir visi yra mirę.

Iz 53, 4–12 Save atidavė kaip auką už kitus

Ps 118, 1. 14–29 Viešpats manęs neatidavė mirčiai

1 Jn 2, 1–2 Kristus mirė už visus

Jn 15, 13–17 Gyvybę už draugus atiduoti

Komentaras

Atsivertęs į Kristų, Paulius suvokė iš pagrindų naują dalyką: vienas asmuo mirė už visus. Jėzus mirė ne vien už savo tautą, ne tik už tuos, kurie pritaria jo mokymui. Jis mirė už visas tautas, dabartines, buvusias ir būsimas. Daug krikščionių, ištikimų Evangelijai, amžių tėkmėje atidavė gyvybę už savo draugus. Vienas iš jų buvo Maksimilianas Marija Kolbė, įkalintas Aušvico koncentracijos stovykloje ir 1941 m. savanoriškai paaukojęs savo gyvybę, kad išgelbėtų kitą kalinį.

Kadangi Jėzus mirė už visus, visi yra mirę su juo (plg. 2 Kor 5, 14). Mirštant su Kristumi, mūsų sena gyvensena tampa praeitimi, o mes įžengiame į naują egzistencijos formą – į apstų gyvenimą, kuriame net jau šiandien galime patirti paguodą, pasitikėjimą ir atleidimą, gyvenimą, kuris ir toliau reikšmingas po mirties. Šis naujas gyvenimas yra gyvenimas Dieve.

Šitai suvokęs, Paulius jautė pareigą skelbti linksmą naujieną apie sutaikinimą su Dievu. Krikščionių Bažnyčios turi tą pačią užduotį skelbti Evangelijos žinią. Turėtume savęs klausti, kaip galime šią sutaikinimo *Evangeliją* skelbti mūsų susiskaldymų akivaizdoje.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

– Ką reiškia tai, kad Jėzus mirė už visus?

– Vokiečių protestantų pastorius Dietrichas Bonhoefferis rašė: „Aš kitam asmeniui esu brolis dėl to, ką Kristus dėl manęs padarė: kitas asmuo tapo broliu man dėl to, ką Kristus dėl jo padarė.“ Ką šie žodžiai reiškia mano požiūriu į kitus?

– Kokie yra ekumeninio ir tarpreliginio dialogo padariniai?

Malda

Dieve, mūsų Tėve, Jėzuje dovanojai mums tą, kuris numirė už visus. Jis gyveno mūsų gyvenimą ir mirė mūsų mirtimi. Tu priėmei jo auką ir prikėlei jį naujam gyvenimui su Tavimi.

Leisk ir mums, kurie esame mirę su juo, Šventosios Dvasia galia tapti viena ir šiandien bei amžinai gyventi Tavo dieviškosios artybės apstybe. Amen.

2 diena: Gyventi nebe sau (2 Kor 5, 15).

¹⁵ Jis yra miręs už visus, kad gyvieji nebe sau gyventų, bet tam, kuris už juos numirė ir buvo prikeltas.

Mch 6, 6–8 Viešpats pasakė žmonėms, kad yra gera

Ps 25, 1–5 Parodyk man savo kelius, Viešpatie

1 Jn 4, 19–21 Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo

Mt 16, 24–26 Kas pražudo gyvybę dėl manęs, tas ją atras

Komentaras

Per Jėzaus Kristaus mirtį ir prisikėlimą buvome išlaisvinti iš poreikio patiems susikurti savo prasmę ir gyventi kliaujantis vien savo pačių jėgomis. Priešingai, gyvename dėl mūsų gyvenusio, mirusio ir prisikėlusio Kristaus gyvybę teikiančios galios. Kai gyvybę „pražudome“ iš meilės jam, ją vėl atgauname.

Pranašus nuolatos kamavo klausimas, kaip teisingai gyventi Dievo akivaizdoje. Pranašas Michėjas atrado aiškų atsakymą į šį klausimą: „daryti, kas teisinga, mylėti ištikima meile ir nuolankiai eiti su savo Dievu“. 25-osios psalmės autorius žino, kad vieni to padaryti nepajėgiame, ir prašo Dievą vadovauti bei suteikti jėgų.

Pirmutinės svarbos klausimais Vokietijoje, lygiai kaip ir daugelyje kitų šiuolaikinių visuomenių, pastaraisiais metais tapo socialinė atskirtis ir didėjantis vienišumas. Krikščionys pašaukti išrutulioti naujas bendruomeninio gyvenimo formas, įgalinančias dalytis gyvenimo prasme su kitais ir skatinti bendradarbiavimą tarp kartų. Evangelijos kvietimas gyventi ne sau, bet Kristui sykiu yra kvietimas siekti kitų bei griauti atskirties kliūtis.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

- Kaip mūsų kultūra gundo mus gyventi labiau sau nei kitiems?
- Kaip mūsų kasdienybėje galima gyventi kitiems?
- Kas išplaukia iš ekumeninio kvietimo nebegyventi vien sau?

Malda

Dieve, mūsų Tėve,

Jėzuje Kristuje išlaisvinai mus naujam gyvenimui, neapsiribojančiam vien pačiais mumis.

Tegul Tavo Dvasia mus veda

ir mums padeda kreipti savo gyvenimą į brolius ir seseris Kristuje, kuris dėl mūsų gyveno, kentėjo, mirė ir prisikėlė

ir gyvena bei viešpatauja per amžių amžius. Amen.

3 diena: Nebenorime nė vieno pažinti kūno požiūriu (2 Kor 5, 16).

¹⁶ Todėl nuo šiol mes nebenorime nė vieno pažinti kūno požiūriu. Jei mes ir buvome pažinę Kristų kūno požiūriu, tai dabar mes taip jo nebepažįstame.

1 Sam 16, 1. 6–7 Viešpats žiūri į širdį

Ps 19, 8–14 Viešpaties įsakymas yra aiškus, – akims duoda šviesos

Apd 9, 1–19 Saulius tampa Pauliumi

Mt 5, 1–12 Palaiminimai

Komentaras

Susitikimas su Kristumi viską apverčia. Paulius tai patyrė kelyje į Damaską. Pirmąkart pamatė, kas yra Jėzus, – pasaulio Išganytojas. Jo požiūrio taškas visiškai pakito. Jis turėjo atsisakyti savo asmeninio vertinimo.

Susitikimas su Kristumi pakeičia ir mūsų požiūrį. Vis dėlto liekame įsikibę praeities ir vertiname vadovaudamiesi žmogiškais standartais. „Viešpaties vardu“ reikalaujame ar darome ką nors, kas iš tiesų yra mums patiems naudinga. Vokietijoje ir daugelyje kitų šalių istorijos tėkmėje ir valdžia, ir pačios Bažnyčios piktnaudžiavo savo galia ir įtaka siekdamos neteisingų politinių tikslų.

Perkeisti susitikimo su Kristumi, Moravijos Bažnyčios krikščionys 1741 m. atsiliepė į kvietimą nieko nevertinti žmogiškuoju požiūriu, bet „paklusti Kristaus taisyklei“. Pakludami Kristaus taisyklei, šiandien esame pašaukti žvelgti į kitus taip, kaip į juos žvelgia Dievas, – be nepasitikėjimo ar neigiamo išankstinio nusistatymo.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

– Kokį savo gyvenimo momentą galėčiau įvardyti kaip „Damasko potyrį“?

– Ką reikėtų pakeisti, kad į kitus krikščionis ar kito tikėjimo žmones žvelgtume taip, kaip į juos žvelgia Dievas?

Malda

Trivienis Dieve, Tu esi visų gyvų kūrinių versmė ir tikslas.

Atleisk, kai galvojame vien apie save

ir vertiname vadovaudamiesi savo standartais.

Atverk mūsų širdis ir akis.

Išmokyk mus būti kupinus meilės, svetingus ir dėkingus,

kad galėtume augti vienybe, kuri yra Tavoji dovana.

Tau garbė ir šlovė dabar ir per amžius. Amen.

4 diena: Kas buvo sena – praėjo (2 Kor 5, 17).

¹⁷ Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja.

Pr 19, 15–26 Nesižvalgyti atgal

Ps 77, 6–16 Viešpats visada ištikimas

Fil 3, 7–14 Pamiršti, kas už mūsų

Lk 9, 57–62 Ranka prie arklo

Komentaras

Dažnai gyvename įsikibę praeities. Pažvelgti atgal gali būti naudinga ir neretai būtina norint išgydyti atmintį. Tačiau tai gali ir kaustyti bei trukdyti gyventi dabartyje. Pauliaus žinia yra išlaisvinanti: „Kas buvo sena – praėjo.“

Biblija mus ragina neužmiršti praeities, semtis jėgų iš atminties ir atminti gera, ką padarė Dievas. Vis dėlto mūsų taip pat prašoma palikti tai, kas sena, nors ir gera, ir sekti paskui Kristų bei gyventi naują gyvenimą jame.

Šiais metais daug krikščionių mini Martyno Liuterio ir kitų reformatorių darbus. Reformacija Vakarų Bažnyčioje pakeitė daug dalykų. Daug krikščionių didvyriškai liudijo ir atgaivino savo krikščioniškąjį gyvenimą. Sykiu, kaip rodo Raštas, svarbu neapsiriboti tuo, kas padaryta praityje, bet leisti Šventajai Dvasiai atverti mus naujai ateičiai, kurioje susiskaldymas bus įveiktas ir Dievo tauta taps vieninga.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

- Ko galima pasimokyti drauge skaitant mūsų susiskaldymų bei nepasitikėjimo vieni kitais istoriją?
- Ką reikėtų pakeisti mano Bažnyčioje, kad būtų galima įveikti susiskaldymus ir sustiprinti tai, kas mus vienija?

Malda

Viešpatie Jėzau Kristau,
toks pat vakar, šiandien ir amžinai,
užgydyk praeities žaizdas,
palaimink mūsų šiandienę kelionę vienybės link
ir vesk į ateitį, kokios nori,
kai būsi viskas visame kame,
su Tėvu ir Šventąja Dvasia
per amžių amžius. Amen.

5 diena: Štai atsirado nauja (2 Kor 5, 17).

¹⁷ Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja.

Ez 36, 25–27 Gauti iš Dievo naują širdį

Ps 126, 1–7 Džiūgauti

Kol 3, 9–17 Būti naujais žmonėmis

Jn 3, 1–8 Gimti iš Dvasios

Komentaras

Paulius sutiko Kristų, prisikėlusį Viešpatį, ir tapo nauju žmogumi – kaip ir kiekvienas, kuris įtiki Kristų. Tas naujas sukūrimas nėra regimas žmogaus akims, bet veikiau tikėjimo tikrovė. Dievas gyvena mumyse Dvasios galia, leisdamas mums dalytis Trejybės gyvenimu.

Šiuo naujuoju kuriamuoju aktu įveikiamas nuopuolis ir sukuriamas naujas santykis su Dievu. Tad apie mus galima pasakyti nuostabių dalykų: pasak Pauliaus, Kristuje esame naujas kūrinys; jo prisikėlimu nugalėta mirtis; niekas negali pagrobtį mūsų iš Dievo rankų; esame viena Kristuje, o jis gyvena mumyse; Kristuje esame padaryti Dievui tarnaujančiais kunigais, paskirtais viešpatauti žemėje (plg. *Apr* 5, 10), ir šloviname jį už pergalę prieš mirtį bei skelbiame vieningos naujos kūrinijos pažadą.

Šis naujas gyvenimas tampa regimas, kai leidžiame jam įgyti pavidalą ir gyvename „gailėtingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu“. Regimai reikštis turi ir mūsų ekumeniniai santykiai. Bažnyčios drauge įsitikinusios: juo daugiau esame Kristuje, juo artimesni esame vieni kitiems. Per šią Reformacijos sukaktį ypač atminsime mūsų istorijos pasiekimus bei tragedijas. Kristaus meilė skatina gyventi kaip naujiems žmonėms, veikliai siekiantiems vienybės ir susitaikinimo.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

- Kas man padeda suvokti, kad esu naujas kūrinys Kristuje?
- Ką turėčiau daryti, kad pilnatviškai gyvenčiau naują gyvenimą Kristuje?
- Kokios ekumeninės išvados išplaukia iš buvimo nauju kūriniu?

Malda

Dieve Trejybe, Tu mums apsireiškei
kaip Tėvas ir Kūrėjas, kaip Sūnus ir Išganytojas
ir kaip Dvasia ir gyvybės Teikėja, ir sykiu esi vienas.
Tu pralaužei mūsų žmogiškąsias sienas ir mus atnaujinau.
Dovanok mums naują širdį, kad įveiktume
visa, kas kelia grėsmę mūsų vienybei Tavyje.
Prašome to Jėzaus Kristaus vardu
Šventosios Dvasios galia. Amen.

6 diena: Dievas sutaikino su savimi pasaulį (2 Kor 5, 18).

¹⁸ O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikino su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnystę.

Pr 17, 1–8 Dievas sudarė sandorą su Abraomu

Ps 98, 1–9 Visi žemės pakraščiai pamatė Dievo pergalę

Rom 5, 6–11 Dievas sutaikino mus su savimi per Jėzų Kristų

Lk 2, 8–14 Aš skelbiu jums didį džiaugsmą

Komentaras

Susitaikinimui būdingi du aspektai: jis mus žavi ir sykiu baugina. Traukia mus taip, kad trokštame sutaikinimo – su savimi pačiais, vienam su kitu ir tarp mūsų įvairių konfesinių tradicijų. Bet regime kainą, ir tai gąsdina, nes susitaikinti reikia atsižadėti trokšti galios ir pripažinimo. Kristuje Dievas maloningai sutaikino mus su savimi, net ir nutolusius nuo jo. Bet Dievo veikimas neapsiriboja nė tuo: Dievas sutaikino su savimi ne tik žmoniją, bet ir visą kūriniją.

Senajame Testamente Dievas buvo ištikimas ir gailestingas Izraelio tautai, su kuria buvo sudaręs sandorą. Ta sandora išlieka: „Dievo malonės dovanos ir pašaukimas – neatšaukiami“ (*Rom* 11, 29). Jėzus, kuris savo krauju davė pradžių naujai sandorai, buvo Izraelio sūnus. Pernelyg dažnai mūsų Bažnyčios istorijoje užmiršdavo atsižvelgti į tai. Po Holokausto ypatinga Vokietijos Bažnyčių užduotis yra kova su antisemitizmu. Panašiai visos Bažnyčios pašauktos nešti susitaikinimą į savo bendruomenes ir priešintis visoms žmogaus diskriminacijos formoms, nes visi esame Dievo sandoros dalis.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

- Kaip mes kaip krikščionių bendruomenės suprantame tai, kad esame Dievo sandoros dalis?
- Kokias diskriminacijos formas visuomenėje mūsų Bažnyčios turi šiandien pasmerkti?

Malda

Gailestingasis Dieve, iš meilės
sudarei sandorą su savo tauta.

Duok mums jėgų spirtis
visoms diskriminacijos formoms.

Tavo meilės sandoros dovana
tepripildo mus džiaugsmo ir įkvepia siekti didesnės vienybės.

Per Jėzų Kristų, mūsų prisikėlusį Viešpatį,
kuris gyvena ir viešpatauja per amžių amžius. Amen.

7 diena: Dievas sutaukino su savimi pasaulį (2 Kor 5, 18–19).

¹⁸ O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaukino su savimi ir davė mums sutaukinimo tarnystę. ¹⁹ Juk tai Dievas Kristuje sutaukino su savimi pasaulį, nebeįskaito žmonių nusikaltimų ir patikėjo mums sutaukinimo žinią.

Pr 50, 15–21 Juozapas susitaiko su savo broliais

Ps 72, 1–19 Dievo Karalystė neša teisingumą ir taiką

1 Jn 3, 16b–21 Kristaus meilė skatina mylėti vienas kitą

Jn 17, 20–26 Jėzus meldžia vienybės savo Bažnyčiai

Komentaras

Dievo ir žmonijos susitaikinimas yra mūsų krikščioniškojo tikėjimo šerdis. Paulius buvo įsitikinęs, kad Kristaus meilė skatina Dievo sutaukinimą visais aspektais perkelti į mūsų gyvenimą. Šiandien tai akina ištirti savo sąžinę dėl mūsų susiskaldymų. Juozapo istorija rodo, kad Dievas visada dovanoja reikiamą malonę sužeistiems santykiams išgydyti.

Didieji reformatoriai Martynas Liuteris, Ulrichas Cvinglis ir Jonas Kalvinas, lygiai kaip daug kitų, kurie liko katalikai, kaip antai Ignacas Lojola, Pranciškus Salezietis ir Karolis Boromiejus, troško atnaujinti Vakarų Bažnyčią. Vis dėlto tai, kas turėjo būti Dievo malonės istorija, buvo subjaukota žmogiškojo trapumo ir virto Dievo tautos vienybės draskymo istorija. Abipusio priešiško ir įtarumo amžiams slenkant daugėjo dėl nuodėmės ir neapykantos.

Sutaukinimo skelbimas reiškia krikščionybės vidinių susiskaldymų įveikimą. Šiandien daug krikščioniškųjų Bažnyčių bendradarbiauja abipusės pagarbos bei abipusio pasitikėjimo dvasia. Teigiamas ekumeninio susitaikinimo pavyzdys yra Pasaulio liuteronų federacijos ir Pasaulio menonitų konferencijos dialogas. Paskelbus dialogo vaisius dokumente „Išgydyti atmintį susitaikant su Kristumi“, abi organizacijos 2010 metais drauge šventė Atgailos liturgiją, kurią lydėjo kiti susitaikinimo šventimai visoje Vokietijoje ir daugelyje kitų šalių.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

– Kur mūsų aplinkoje yra poreikis skelbti sutaukinimą?

– Kaip atsiliapiame į šį poreikį?

Malda

Gerasis Dieve, dėkojame Tau

už tai, kad Kristuje sutaukei mus ir pasaulį su savimi.

Dovanok mūsų bendruomenėms ir Bažnyčioms jėgų skelbti sutaukinimą.

Išgydyk mūsų širdis ir padėk skleisti Tavo ramybę.

Leisk man nešti meilę, kur neapykanta;

atleidimą, kur įžeidimas;

vienybę, kur nesantaika;

tikėjimą, kur abejonė;

tiesą, kur klaida;

viltį, kur neviltis;

džiaugsmą, kur liūdesys;

šviesą, kur tamsybė;

vienybę, kur yra skilimas;

tiesą, kur viešpatauja klaida;

viltį, kur braunasi nusiminimas.

To prašome Jėzaus Kristaus vardu Šventosios Dvasios galia. Amen.

8 diena: Susitaikinti su Dievu (2 Kor 5, 20).

²⁰ Taigi Kristaus vietoj einame pasiuntinių pareigas, tarsi pats Dievas ragintų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikinkite su Dievu!“

Mch 4, 1–5 Tomis dienomis viešpataus teisingumas

Ps 87, 1–7 Klausykis, Dievo mieste, nuostabiųjų dalykų, kuriuos jis apie tave sako

Apr 21, 1–5a Dievas sukurs naują dangų ir naują žemę

Jn 20, 11–18 Susitikimas su prisikėlusiu Viešpačiu skatina imtis asmeninės misijos

Komentaras

Kas jei?.. Kas jei Biblijos pranašystės išsipildys? Jei karai tarp tautų liausis ir karo ginklai bus perkaldinti į tai, kas teikia gyvybę? Jei įsiviešpataus taika ir Dievo teisingumas, taika, kuri yra daugiau nei vien karo nebuvimas? Jei visa žmonija susirinks į šventimą, kuriame nė vienas individas nebus nustumtas į pakraštį? Jei daugiau nebebus skausmo, ašarų ir mirties? Tai bus Dievo sutaukinimo, atnešto Jėzuje Kristuje, viršūnė. Bus rojus!

Psalmėse, giesmėse ir himnuose giedama apie dieną, kai visa tobula kūrinija galiausiai pasieks savo tikslą – dieną, kai Dievas bus „viskas visame kame“. Mums kalbama apie krikščioniškąją Dievo Karalystės atėjimo, kai kančias pakeis džiaugsmas, viltį. Tą dieną Bažnyčia apsireikš visu savo grožiu ir grakštumu kaip iš naujo suvienytas Kristaus Kūnas. Visur, kur susirenkame Dvasioje išvien giedoti apie Dievo pažadų išsipildymą, atsiveria dangūs, ir mes jau čia ir dabar imame šokti pagal amžinybės melodiją.

Galėdami jau dabar patirti šį rojaus artumą, švęskime kartu. Galbūt pajusime įkvėpimą pasidalyti mūsų dalinių tradicijų įvaizdžiais, poemomis ir dainomis. Šitai gali padėti atverti mums erdves patirti mūsų bendrą tikėjimą ir bendrą viltį dėl Dievo Karalystės.

Klausimai asmeniniam apmąstymui

– Kaip įsivaizduojate rojų?

– Kokios jūsų tradicijos giesmės, istorijos, poemos ir kokie įvaizdžiai kelia dalyvavimo Dievo amžinybės tikrovėje jausmą?

Malda

Dieve Trejybe – Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia,
dėkojame Tau už šią Maldos savaite,
už susirinkimą draugėn kaip krikščionims
ir už įvairius būdus, kuriais patyrėme Tavo artumą.
Leisk mums visada šlovinti Tavo šventą Vardą drauge,
kad ir toliau galėtume augti vienybe ir susitaikiniu. Amen.

Dievo Avinėli, Tave garbina dangūs,
Tavo akivaizdoje gieda šventieji ir angelai,
lydimi arfos ir skambančių cimbolų melodingų garsų.
Išvien su nemariųjų choru
ir mes buriamės aplink Tavo spindintį sostą.
Nė viena akis nematė tos šviesos,
nė viena ausis negirdėjo
Tavo šlovės aido;
tačiau visą amžinybę trauksime džiugią pergalės giesmę! Amen.